

200701691/1.

Datum uitspraak: 5 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/20517 en 06/20520 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
5 februari 2007 in de gedingen tussen:**

1.

2.

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 16 december 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van _____ (hierna: de vreemdeling sub 1) en _____

(hierna: de vreemdeling sub 2; tezamen hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 17 januari 2005 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister opnieuw beslist op de aanvragen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij onderscheiden besluiten van 30 maart 2006 heeft de minister de aanvragen wederom afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 februari 2007, verzonden op 7 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie opnieuw beslist op de aanvragen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 maart 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt als volgt overwogen.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006 in zaak no. 200506456/1; JV 2006/397) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en

omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Bij besluiten van 1 december 2000 zijn eerdere aanvragen van de vreemdelingen om toelating als vluchteling afgewezen. Bij besluiten van 9 augustus 2002 zijn deze besluiten in bezwaar gehandhaafd. Deze besluiten zijn met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 25 februari 2004 in rechte onaantastbaar geworden.

2.1.4. Aan de aanvragen van 10 december 2004 om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen hebben de vreemdelingen, voor zover thans nog van belang, een oproep van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Servië van 10 maart 2003 om te verschijnen teneinde te worden overgebracht naar de rechtbank Uzice wegens geen gehoor geven aan de mobilisatie en een vonnis van de militaire rechtbank van Uzice van 23 juli 2003 ten grondslag gelegd. Daarmee wil de vreemdeling sub 1 aantonen dat hij gezocht wordt wegens dienstweigering en dat in het voormalige Joegoslavië geen toepassing wordt gegeven aan de amnestiewetgeving. Het asielrelaas van de vreemdeling sub 2 is afhankelijk van het asielrelaas van de vreemdeling sub 1.

2.1.5. Bij de uitspraak van 17 januari 2005 heeft de voorzieningenrechter overwogen dat, nu deze documenten door de Koninklijke Marechaussee als mogelijk echt zijn aangemerkt, zij een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 5 maart 2004 kunnen vormen, en de minister daarom nader onderzoek had moeten doen.

2.1.6. Bij de besluiten van 30 maart 2006 heeft de minister, mede op basis van een individueel ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 15 februari 2006, de aanvragen wederom afgewezen. In dat ambtsbericht wordt verslag gedaan van een onderzoek naar een door de vreemdelingen bij hun zienswijze overgelegde brief van 27 juni 2005 waarin advocaat Popovic verklaart de vreemdeling sub 1 bij diens rechtszaak op 23 juli 2003 te hebben verdedigd. De brief is mede ondertekend door advocaat Dikanovic. Het ambtsbericht vermeldt – voor zover hier van belang – dat een persoon met de naam Radojica Dikanovic tot 31 maart 2005 als advocaat geregistreerd stond en dat zijn naam wegens

overlijden uit het register werd verwijderd, zodat het onmogelijk is dat deze de brief van 27 juni 2005 heeft ondertekend dan wel in ontvangst heeft genomen. Voorts wordt vermeld dat uit onderzoek naar voren is gekomen dat het vonnis van 23 juli 2003 vals is.

2.1.7. Bij de uitspraak van 5 februari 2007 heeft de rechtbank overwogen dat de vreemdelingen met objectieve documenten hebben onderbouwd dat voornoemde Dikanovic op 1 augustus 2005 is overleden en niet, zoals in het ambtsbericht staat vermeld, op 31 maart 2005, waarmee eveneens de conclusie in het ambtsbericht onjuist is, dat Dikanovic vanwege zijn overlijden de verklaring van 27 juni 2005 niet heeft kunnen ondertekenen. Nu deze verklaring afkomstig is van een advocaat (Popovic) en mede ondertekend is door een tweede advocaat (Dikanovic), dient deze advocaat (Popovic) als objectieve bron te worden aangemerkt, aldus de rechtbank, waarbij zij opmerkt dat uit het ambtsbericht is gebleken dat beiden als advocaat geregistreerd stonden.

In het licht van het voorgaande had de minister naar het oordeel van de rechtbank niet zonder nader onderzoek aan de inhoud van de verklaring van 27 juni 2005 mogen voorbijgaan, omdat, indien deze verklaring voor juist moet worden gehouden, niet langer kan worden vastgehouden aan de conclusie omtrent het militaire vonnis van 23 juli 2003. Hieruit volgt naar het oordeel van de rechtbank dat de besluiten van 30 maart 2006 onvoldoende draagkrachtig zijn gemotiveerd.

2.1.8. De rechtbank heeft, door te overwegen dat indien de verklaring van 27 juni 2005 voor juist moet worden gehouden niet langer kan worden vastgehouden aan de conclusie van het ambtsbericht van 15 februari 2006 dat het door de vreemdelingen overgelegde vonnis van de militaire rechtbank te Uzice van 23 juli 2003 vals is, niet onderkend dat dit vonnis volgens het ambtsbericht is onderzocht op een aantal echtheidskenmerken en bedoelde verklaring van 27 juni 2005 niet, althans niet noodzakelijkerwijs, van betekenis is voor het gehalte van die echtheidskenmerken. Dat de rechtbank bij haar onderzoek geen kennis heeft kunnen nemen van de stukken die aan het ambtsbericht ten grondslag liggen, is een omstandigheid die voor rekening van de vreemdelingen komt, nu zij hebben geweigerd de voor die kennisname vereiste toestemming te verlenen.

2.1.9. Uit het voorgaande volgt dat het door de vreemdelingen overgelegde vonnis van de militaire rechtbank van 23 juli 2003 gelet op het ambtsbericht van 15 februari 2006 als vals moet worden aangemerkt en de rechtbank mitsdien niet heeft onderkend dat de vreemdelingen aan hun opvolgende aanvragen geen feiten of omstandigheden ten grondslag hebben gelegd die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft geen bespreking. Het voorgaande in aanmerking nemend zal het inleidende beroep, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, alsnog ongegrond worden verklaard.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 5 februari 2007 in de zaken nos. AWB 06/20517 en 06/20520;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

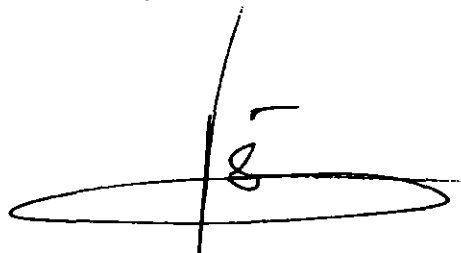
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

210

Verzonden: - 5 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/20517 en AWB 06/20520

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 5 februari 2007

inzake

geboren op
eiser,
en

geboren op
eiseres,
mede namens hun minderjarige dochter
hierna te noemen eisers,
nationaliteit: Burgers van Servië en Montenegro,
gemachtigde mr. J.M. Langenberg,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. P. van Zijl.

Procesverloop

Op 10 december 2004 hebben eisers een herhaalde aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij afzonderlijke besluiten van 16 december 2004 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen.

Bij uitspraak van 18 januari 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, de beroepen van eisers tegen de afwijzing van deze aanvraag gegrond verklaard.

Bij afzonderlijke besluiten van 30 maart 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers opnieuw afgewezen. Verweerder heeft zich daarbij gebaseerd op het individueel ambtsbericht van Minister van Buitenlandse Zaken, nummer DPV/AM-U050815.0201/893899 van 15 februari 2006.

Op 26 april 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen de besluiten van 30 maart 2006. Tevens hebben eisers de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eisers achterwege wordt

gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Deze verzoeken zijn geregistreerd onder nummer AWB 06/20519 en AWB 06/20521.

Op 21 juni 2005 heeft deze rechtbank de Minister van Buitenlandse Zaken met toepassing van artikel 8:45 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) verzocht inzage te geven in de stukken die ten grondslag liggen aan het individuele ambtsbericht van 15 februari 2006.

Bij brief van 3 juli 2006 heeft voornoemde Minister medegedeeld bereid te zijn onder geheimhouding (ingevolge artikel 8:29 van de Awb) de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende informatie aan de rechtbank voor te leggen. De Minister heeft bovendien een afschrift van de stukken aan eisers gemachtigde gezonden, met dien verstande dat deze stukken daarbij zijn ontdaan van de vertrouwelijke passages ten aanzien waarvan om toepassing van artikel 8:29 van de Awb is verzocht.

Bij uitspraak van 21 augustus 2006 heeft de rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, op grond van artikel 8:29, derde lid, van de Awb bepaald dat de beperking van de kennisneming van de aan het individuele ambtsbericht ten grondslag liggende stukken gerechtvaardigd is.

Bij brief van 15 september 2006 hebben eisers de rechtbank geen toestemming gegeven, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, om mede op de grondslag van de niet openbaar gemaakte informatie uitspraak te doen.

De zaak is behandeld op de zitting van 17 oktober 2006, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Na sluiting van het onderzoek ter zitting heeft de rechtbank met toepassing van artikel 8:68 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) besloten het onderzoek te heropenen omdat het onderzoek niet volledig is geweest. Vervolgens heeft de rechtbank verweerder op 19 oktober 2006 verzocht om een nadere reactie.

Bij schrijven gedateerd 24 november 2006, ontvangen bij de rechtbank op 17 oktober 2006 (naar de rechtbank aanneemt op 16 november 2006 verzonden), heeft verweerder aan dit verzoek voldaan. Bij brief van 23 november 2006 heeft gemachtigde van eiser hierop gereageerd.

Beide partijen hebben toestemming gegeven een nadere zitting achterwege te laten. Daarop heeft de rechtbank het onderzoek op 11 januari 2007 gesloten.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de besluiten van 30 maart 2006 in rechte stand kunnen houden.
2. De rechtbank stelt vast dat eisers reeds eerder, te weten op 15 augustus 2000, een asielaanvraag hebben ingediend. Bij afzonderlijke besluiten van 1 december 2000 is daarop afwijzend beslist. De procedures ten aanzien van die aanvragen is afgesloten met een uitspraak van de rechtbank van 25 februari 2004. Daarin zijn de beroepen ongegrond verklaard, zodat daarmee de besluiten van 1 december 2000 rechtens onaantastbaar zijn geworden.

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

4. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank, ongeacht of verweerder in de motivering van het thans voorliggende besluit buiten het kader van de nova is getreden, primair te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd alvorens tot beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

5. Eiser heeft aan zijn herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd:

- a. Een oproep aan eiser van 10 maart 2003 om vóór 2 april 2003 te verschijnen wegens het plegen van een strafbaar feit;
- b. Een uitspraak van de militaire rechtbank te Uzice van 23 juli 2003, waarbij eiser schuldig is verklaard omdat hij zich, na de militaire oproep van 28 februari 2000, niet op 6 maart 2000 heeft gemeld. Bij deze uitspraak wordt eiser bij verstek veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf.

6. Eiseres heeft een van eiser afgeleid relaas.

7. Bij de uitspraak van 18 januari 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, geoordeeld dat nu deze documenten door de Kmar als mogelijk echt zijn bevonden eisers een concreet aanknopingspunt hebben gegeven om te twifelen aan de juistheid van het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 5 maart 2004, met name met betrekking tot de amnestiewet en de naleving ervan. Verweerder had hiernaar nader onderzoek dienen te verrichten.

8. Bij de zienswijze van 1 juli 2005 hebben eisers tevens (c.) een schriftelijke verklaring overgelegd, gedateerd 27 juni 2005 van advocaat Gravilo Popovic (hierna: Popovic) aan zijn collega-advocaat Radojica Dikanovic (hierna: Dikanovic). In deze verklaring stelt Popovic als verdediger van eiser aanwezig te zijn geweest bij de rechtszitting waarbij eiser werd veroordeeld, en dat de militaire rechtbank in Uzice tot 31 december 2004 heeft bestaan. De advocaat Dikanovic heeft deze verklaring als zijnde authentiek mede ondertekend.

9. Naar aanleiding van deze documenten heeft verweerder op 15 februari 2006 een individueel ambtsbericht uitgebracht. Hierin is geconcludeerd dat advocaat Popovic als advocaat stond geregistreerd. Advocaat Dikanovic stond tot 31 maart 2005 geregistreerd, zijn naam is wegens overlijden uit het register verwijderd. In het individueel ambtsbericht is

daarom geconcludeerd dat het onmogelijk wordt geacht dat laatstgenoemde advocaat op 27 juni 2005 een brief zou hebben ontvangen dan wel ondertekend. De uitspraak van de militaire rechtbank is vals bevonden. Op grond van deze bevindingen heeft verweerder de herhaalde aanvragen van eisers afgewezen.

10. Bij schrijven van 17 februari 2006 heeft verweerder aangegeven dat hij, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht, tot de conclusie is gekomen dat dit bericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Hiermee heeft verweerder gevolg gegeven aan de uitspraken van de Rechtseenheidskamer van 16 april 1998 (JV 1998/74), waarin –kort samengevat– is bepaald dat onder zorgvuldige voorbereiding in de zin van artikel 3:2 van de Awb ook is te verstaan inzage door verweerder in de stukken die hebben geleid tot een individueel ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

11. De rechtbank overweegt dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie van een land kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding –voor zover mogelijk en verantwoord– van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag verweerder bij de besluitvorming op de (herhaalde) asielaanvraag van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Blijkens de uitspraak van de Afdeling van 11 oktober 2002 (JV 2002/470) geldt dit eveneens voor een individueel ambtsbericht.

12. Eisers hebben in beroep de conclusies van het individueel ambtsbericht bestreden en gesteld dat het onderzoek onzorgvuldig en onvolledig is geweest. Ter staving van deze stelling hebben eisers een viertal documenten overgelegd, waaronder een overlijdensverklaring en een uittreksel uit het register van overledenen, waaruit blijkt dat de advocaat Dikanovic op 1 augustus 2005 is overleden.

13. Verweerder is van mening dat de documenten betreffende het overlijden van Dikanovic niet afdoen aan de conclusie dat het vonnis van de Militaire Rechtbank van Uzice van 23 juli 2003 vals is bevonden. Verweerder wijst erop dat die conclusie van het individueel ambtsbericht met betrekking tot bedoeld vonnis niet is gerelateerd aan de overlijdensdatum van de advocaat Dikanovic, maar op een uitgevoerd onderzoek naar een aantal echtheidskenmerken van dat vonnis. Het gegeven dat de in het ambtsbericht genoemde overlijdensdatum niet juist is vormt derhalve op zichzelf geen grond om het onderzoeksresultaat ten aanzien van het onderzochte document, te weten het militaire vonnis van 23 juli 2003, in twijfel te trekken.

14. De rechtbank kan verweerder hierin niet volgen. Eiser heeft met objectieve documenten onderbouwd dat Dikanovic op 1 augustus 2005 is overleden en niet op 31 maart 2005, zoals in het individueel ambtsbericht staat vermeld. Daarmee is eveneens de conclusie in dat ambtsbericht onjuist dat Dikanovic vanwege zijn overlijden de verklaring van 27 juni 2005 niet heeft kunnen ondertekenen. Nu deze verklaring afkomstig is van een advocaat (Popovic) en mede is ondertekend door een tweede advocaat (Dikanovic) dient deze advocaat (Popovic) als objectieve bron te worden aangemerkt. Daarbij merkt de rechtbank op dat uit het ambtsbericht is gebleken dat beiden als advocaat stonden geregistreerd.

Verweerder had, in het licht van het voorgaande, niet zonder nader onderzoek aan de inhoud van deze verklaring van Popovic d.d. 27 juni 2005 voorbij mogen gaan, omdat, indien deze verklaring voor juist gehouden moet worden, niet langer kan worden vastgehouden aan de conclusie omtrent het militaire vonnis d.d. 23 juli 2003. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser met de hiervoor besproken documenten concrete aanknopingspunten aangedragen die doen twijfelen aan de juistheid van de conclusies in het individueel ambtsbericht. Voorts wil de rechtbank niet onvermeld laten dat, zoals reeds in de eerdere uitspraak van deze rechtbank, zittingplaats Groningen is benadrukt, uit eerder onderzoek van de Kmar is gebleken dat de militaire oproep mogelijk echt is. Hiernaar is in het individueel ambtsbericht van 15 februari 2006 niet op andere wijze dan voornoemd, nader onderzoek verricht. Dat eisers de rechtbank geen toestemming hebben gegeven om de vertrouwelijke passages die aan het ambtsbericht ten grondslag liggen bij haar oordeel te betrekken, doet in dit geval niet af aan hetgeen de rechtbank hiervoor heeft overwogen.

15. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden besluiten onvoldoende draagkrachtig zijn gemotiveerd en daarom wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb zullen worden vernietigd. De beroepen zijn derhalve gegrond.

16. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00
- wegingsfactor 1.

17. Aangezien ten behoeve van eisers een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

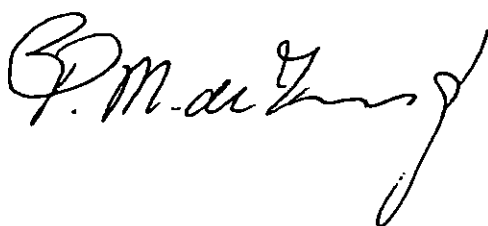
18. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder nieuwe besluiten dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00;
- wijst verweerder aan als de rechtspersoon die de proceskosten dient te vergoeden;
- bepaalt dat het bedrag van de proceskosten moet worden voldaan aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. P.M. de Kruif als griffier op 5 februari 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
Griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
S. Herengobosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 07 FEB. 2007

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

7 MRT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100, 2511 EX

Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. M.M. van Asperen

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

1.

2.

verwee r d e r s

in eerste instantie woonplaats gekozen

hebbende ten kantore van de

gemachtigde: mr. J.M. Langenberg

advocaat te Utrecht

1 Inleiding

- 1.1 Appellant (hierna te noemen: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 5 februari 2007 (Awb 06/20517 en Awb 06/20520). De uitspraak is op 7 februari 2007 verzonden.

Een kopie van de bestreden uitspraak gaat hierbij als **productie**.

In deze uitspraak heeft de rechtbank de beroepen in een asielprocedure gegrond verklaard, de bij haar bestreden besluiten vernietigd en bepaald dat nieuwe besluiten moeten worden genomen met inachtneming van de uitspraak. Voorts is ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken. De vernietiging houdt – samengevat – verband met de inhoud van een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken.

- 1.2 De Minister kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft de volgende grieven.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 14:

“De rechtbank kan verweerder hierin [in het gegeven dat de in het ambtsbericht genoemde overlijdensdatum niet juist is is geen grond gelegen om het onderzoeksresultaat ten aanzien van het onderzochte document, een militair vonnis van 23 juli 2003, in twijfel te trekken/toev. dzz] niet volgen. Eiser heeft met objectieve documenten onderbouwd dat Dikanovic op 1 augustus 2005 is overleden en niet op 31 maart 2005, zoals in het individueel ambtsbericht staat vermeld. Daarmee is eveneens de conclusie in dat ambtsbericht onjuist dat Dikanovic vanwege zijn overlijden de verklaring van 27 juni 2005 niet heeft kunnen ondertekenen. Nu deze verklaring afkomstig is van een advocaat (Popovic) en mede is ondertekend door een tweede advocaat (Dikanovic) dient deze advocaat (Popovic) als objectieve bron te worden aangemerkt. Daarbij merkt de rechtbank op dat uit het ambtsbericht is gebleken dat beiden als advocaat stonden geregistreerd. Verweerder had, in het licht van het voorgaande, niet zonder nader onderzoek aan de inhoud van deze verklaring van Popovic d.d. 27 juni 2005 voorbij mogen gaan, omdat, indien deze verklaring voor juist gehouden moet worden, niet langer kan worden vastgehouden aan de conclusie omtrent het militaire vonnis d.d. 23 juli 2003. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser met de hiervoor besproken documenten concrete aanknopingspunten aangedragen die doen twifelen aan de juistheid van de conclusies in het individueel ambtsbericht. Voorts wil de rechtbank niet onvermeld laten dat, zoals reeds in de eerdere uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen is benadrukt, uit eerder onderzoek van de Kmar is gebleken dat de militaire oproep mogelijk echt is. Hiernaar is in het individueel

ambtsbericht van 15 februari 2006 niet op andere wijze dan voornoemd, nader onderzoek verricht. (..)“.

- 2.2 Op de hiervoor bestreden overweging berusten de rechtsoverwegingen 15 tot en met 18. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief vitieert ook deze rechtsoverwegingen.

3 Aanvulling en toelichting op de grieven

- 3.1 De rechtbank geeft in rov. 11 de juiste uitgangspunten weer in geval van een (individueel) ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken.

- 3.2 In het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 15 februari 2006 in onderhavige zaak, uitgebracht naar aanleiding van door- thans - verweerders bij hun zienswijze overgelegde stukken¹, heeft de Minister gegevens verstrekt over de registratie van een tweetal advocaten en voorts het onderzoeksresultaat ten aanzien van de door verweerders overgelegde uitspraak opgenomen. Deze laatste passage luidt:

“Voorts is uit onderzoek naar voren gekomen dat de door betrokkene in originali overgelegde uitspraak van de Militaire Rechtbank te Uzice van 23 juli 2003 met nummer K505/2000 vals is. Dit document is onderzocht op een aantal echtheidskenmerken. In deze brief wordt niet ingegaan op deze kenmerken om de gebruikte methoden en -technieken te beschermen.”.

- 3.3 In beroep hebben verweerders in reactie op dit ambtsbericht een aantal stukken overgelegd die betrekking hebben op de overlijdensdatum van één van de in het ambtsbericht genoemde advocaten.

De rechtbank heeft aan deze stukken klaarblijkelijk doorslaggevende betekenis toegekend. De rechtbank heeft hierbij echter miskend dat, ook al zou de inhoud van het individuele ambtsbericht over de einde van de inschrijving van de zojuist bedoelde advocaat wegens overlijden niet juist zijn, hetgeen overigens geenszins vaststaat, dit de onderzoeksresultaten ten aanzien van de overgelegde uitspraak in ieder geval niet aantast. Deze uitspraak is door de Minister van Buitenlandse Zaken immers vals bevonden naar aanleiding van een onderzoek dat los staat van de twee in het ambtsbericht genoemde advocaten.

¹ Vergelijk voor de aanleiding tot de vragen en de vragen zelf de brief van het Bureau Land & Taal van 9 augustus 2005 aan het ministerie van Buitenlandse Zaken, dossierstuk 155.

Met het overleggen van stukken omtrent een beweerdelijke overlijdensdatum van één van de twee advocaten, hebben verweerders geen concrete aanknopingspunten aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het individuele ambtsbericht op het punt van de uitspraak van de militaire rechtbank. De inhoud van deze stukken, indien authentiek en inhoudelijk juist, zou, anders dan de rechtbank heeft overwogen, immers nog niet hebben betekend dat de verklaring van Popovic voor juist zou moeten worden gehouden en dus niet langer zou kunnen worden vastgehouden aan de conclusie omtrent het militaire vonnis.

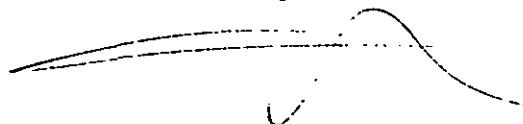
Overigens is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, in het ambtsbericht niet vermeld dat één van de twee advocaten op 31 maart 2005 is overleden. In het ambtsbericht is slechts vermeld dat een persoon met de naam Radojica Dikanovic tot 31 maart 2005 bij de voor registratie van advocaten verantwoordelijke autoriteiten geregistreerd stond als advocaat en dat zijn naam wegens overlijden uit het bedoelde register werd verwijderd.

- 3.4 De Staatssecretaris vermag voorts niet in te zien dat de eerdere conclusie van de Koninklijke Marechaussee dat een overgelegde oproep "mogelijk echt" is, in dit opzicht relevant is. In de eerste plaats wordt zekerheid omtrent dit stuk door de Koninklijke Marechaussee – uiteraard - niet geboden, terwijl het onderzoek naar de authenticiteit van de overgelegde uitspraak in ieder geval heeft opgeleverd dat deze uitspraak vals is.
- 3.5 De rechtbank heeft bij dit alles verder miskend dat de Minister van Buitenlandse Zaken in zijn ambtsbericht van 27 februari 2004, dat in het voornemen tot afwijzing van de asielaanvragen is genoemd, te kennen had gegeven dat in de periode van 23 maart 1999 tot en met 26 juni 1999 een tijdelijke militaire rechtbank werd opgezet behorende bij het hoofdkwartier van het Legercorps Uzice en dat dit geen militaire rechtbank van de stad Uzice betrof. Die tijdelijke militaire rechtbank is uitsluitend in functie geweest van 23 maart 1999 tot en met 26 juni 1999.
- 3.6 Gelet op de hiervoor genoemde individuele ambtsberichten behoefde de Minister in de in beroep overgelegde stukken geen concrete aanknopingspunten te vinden voor twijfel aan de juistheid van het individuele ambtsbericht van 15 februari 2006 op in ieder geval het punt van de overgelegde uitspraak van de Militaire Rechtbank te Uzice van 23 juli 2003. Daarmee was de uitspraak geen nieuw feit als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Gelet op de beide ambtsberichten konden verweerders' aanvragen onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beslissingen worden afgewezen.
- 3.7 Gelet op het voorgaande had de rechtbank de beroepen ongegrond moeten verklaren.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van de beroepen.

Den Haag, 7 maart 2007

advocaat

behandeld door	M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 32 01
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009067
referentie	IND-0008.15.8091